

Fra: Anders Højen
Sendt: 22. januar 2015
Emne: selvforsynings problematiske vej.

Kære Rene Christensen

Jeg skriver til dig, fordi vi runder i problemer med bæredygtig lammeproduktion og biprodukter heraf.

Lad mig fortælle lidt om mig selv.

Jeg er 28 år gammel og bor på et mindre landsted, sammen med min kæreste. Vi flyttede på landet for at blive mere eller mindre selvforsynende. Vi faldt over fåreavl, fordi det virkede relativt ukompliceret. Der er selvfølgelig en del lovgivning osv, men det er jo ikke værre end det. Vi vil gerne dyrke vores egne grøntsager og kød, i den udtrækning det kan lade sig gøre. Vi nyder at passe dyrene sørge for de har det godt, og ikke bliver fyldt med alt mulig overflødig medicin. Tanken om lammekød fra lam der er opvokset med masser af grønt græs og god plads, betyder alt. Det er altid med stor spænding vi kører årets lam til slagteren. Vi kører lammene på et mindre slagteri, hvor dyrene ikke bliver unødigt stresset op til slagt. Dagen efter slagt afhenter vi skindene, fordi vi gerne vil udnytte alt hvad moder jord har givet. Vi har de sidste par år garvet skindene hjemme, i stedet for at sende dem til Sverige til kemisk garvning. Vi garver skindene på naturlig vis, uden brug af miljø skadelige produkter. Efter afhentning af skindene salter vi dem herhjemme og opbevarer dem i en blå fodertønde indtil videre forarbejdning.

Her kommer problematikken:

Opbevaringen indtil garveprocessen starter, giver imidlertid problemer fremadrettet, da fødevarestyrelsen efter 5 år er kommet i tanke om "biproduktforordningen" fra 2009. I biproduktforordningen opstilles krav om godkendelse af opbevaringsarealet for opbevaring af animalske biprodukter. Fødevarestyrelsen vurderer at skind og afklippet uld går ind under biproduktforordningen.

Vi kan i følge fødevarestyrelsen blive godkendt som opbevaringssted for saltede skind. Fødevarestyrelsen vil i den forbindelse lave et godkendelsessyn. Fødevarestyrelsen skriver :

I forbindelse med godkendelsen skal der foretages et godkendelsestilsyn. Det tilsyn plejer jeg at lægge i den indledende fase af godkendelsen, således at der på dette tidspunkt bliver mulighed for at drøfte alle forhold omkring godkendelse og egenkontrolprogram (artikel 28 og 29 i 1069/2009) og få afklaret spørgsmål omkring godkendelsen. Ved tilsynet gennemgås endvidere de fysiske rammer for virksomheden.

Det der umiddelbart er behov for er en skitse af lokalerne (ikke nødvendigvis målfast, men dog derhenad; kopier af skitsen vil være gode at have ved hånden ved tilsynet), samt en kort beskrivelse af flow'et i virksomheden.

Min konklusion :

Fødevarestyrelsen skal på godkendessyn hos mig for at se en "blå fodertønde"
Herefter skal jeg drøfte alle forhold omkring godkendelsen og egenkontrol. Ydermere skal fødevarestyrelsen gennemgå de fysiske rammer for min "fodertønde".
Fødevarestyrelsen skal have tilsendt en "næsten" målfast skitse af min "fodertønde", samt en kort beskrivelse af flow, til og fra "fodertønden".
For en god ordens skyld bliver jeg ydermere gjort opmærksom på at godkendelsen er gebyrbelagt, I form af et grundgebyr, + kvartersats og tilstedeværelsestid ved tilsyn, hver på knap 400,- pr enhed. Der skal endvidere føres årligt tilsyn til samme satser.

Jeg kunne forstå hvis skindene kunne indeholde smittefare, mund- og klovsyge, BSE eller Blue Tounge. Disse smittefarer smitter bare ikke via skind.

I er mere end velkomne til at komme på besøg for at se mit "garveri" og fårene.

Jeg ser frem til at høre fra jer.

Med Venlig Hilsen

Anders Højen
Sinding Hovedgade 52
7400 Herning